

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
(ΟΜΑΔΑ Α΄)**

**ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ (ΟΜΑΔΑ Β΄)**

ΤΡΙΤΗ 25 ΜΑΪΟΥ 2010

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΤΕΣΣΕΡΙΣ (4)

ΚΕΙΜΕΝΟ

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ

Ας **φανταστούμε** για μια στιγμή ότι έρχεται στον κόσμο ένας άνθρωπος που έζησε πριν από διακόσια χρόνια σε μια πολιτισμένη χώρα του δυτικού κόσμου, και ότι βρίσκεται ξαφνικά την ώρα της μεγάλης κίνησης στο κέντρο μιας σημερινής μεγαλούπολης. Ποια θα είναι η πρώτη εντύπωση που θα σχηματίσει από την οικουμένη μας;

Κατά τη **γνώμη** μου, θα νοιώσει έκπληξη από την ταχύτητα των κινήσεών μας, των οχημάτων κατά πρώτο λόγο, αλλά και των πεζών στους δρόμους.

Όσοι αναλύουν τις κοινωνικές «δομές» με ιδιαίτερη προσοχή στις οικονομικές συνθήκες θα είναι έτοιμοι να εξηγήσουν το φαινόμενο αυτό με την τελειοποίηση και την κυριαρχία της «μηχανής» σε όλους τους ανθρώπινους χώρους. Από την ώρα που μπήκε θριαμβευτικά στο κύκλωμα της παραγωγής η μηχανή, άλλαξε ο ρυθμός του κόσμου. Τα πάντα άρχισαν να κινούνται ολοένα πιο γρήγορα, για να συμπιεστεί ο χρόνος, με αποτέλεσμα να πολλαπλασιάζονται ταχύτερα τα προϊόντα και να πέφτει η τιμή τους.

Ό,τι, αν γινόταν με το χέρι και με τα ατελή εργαλεία περασμένων εποχών, θα απαιτούσε ημέρες ολόκληρες, ακόμα και εβδομάδες (π.χ. μια δαντέλα ή μια χαλκογραφία), και θα κόστιζε πανάκριβα, σήμερα χάρη στη μηχανή κατασκευάζεται και πολλαπλασιάζεται σε ελάχιστο χρόνο, επομένως στοιχίζει ασύγκριτα πιο φτηνά από πριν. Στην καταναλωτική κοινωνία της αφθονίας, η ταχύτητα παραγωγής των αγαθών είναι ένας από τους σημαντικότερους, αν όχι ο σημαντικότερος παράγοντας που

καθορίζει την ποσότητα και την αξία τους. Το σύνθημα: «καταναλώστε όσο μπορείτε περισσότερα» προϋποθέτει ένα άλλο: «παράγετε όσο μπορείτε περισσότερα και φτηνότερα».

- Καλά οι μηχανές των εργοστασίων, θα πει ο «επισκέπτης μας από το παρελθόν». Αλλά οι άνθρωποι; Εκείνες έχουν λόγο να επιταχύνουν την κίνησή τους, αυτοί όμως γιατί να τρέχουν στους δρόμους με την ψυχή στο στόμα;

Μια λογική απάντηση θα ήταν ότι στους χρόνους μας ο άνθρωπος έγινε πολύ απαιτητικός, χρειάζεται πάρα πολλά πράγματα (μετά το πλυντήριο το διαμέρισμα, και έπειτα το αυτοκίνητο) και για να τα αποκτήσει με έντιμο τρόπο, δε δουλεύει μόνο σκληρά, αλλά αναγκάζεται και να τρέχει από τη μια δουλειά στην άλλη, για να προλάβει. Η μια εργασία, η «κύρια», δεν επαρκεί πλέον για τα έξοδα του σπιτιού, και προπάντων για την ψυχαγωγία που έγινε πανάκριβη στα μεγάλα αστικά κέντρα. Για αυτό το λόγο όλοι αναζητούν και «βοηθητικές» εργασίες για τις ελεύθερες ώρες. Πώς θα τα καταφέρει άμα δεν τρέξει;

Ωστόσο, το να συμπίεσει κανείς το χρόνο που δεν αποτελείται από σημαντικά γεγονότα για να επιμηκύνει κάποιον άλλο χρόνο που τον περιμένει πλούσιο σε βιώματα «ποιότητας», είναι μια καλή τακτική: επιστρέφω με το ταχύτερο μέσο στο σπίτι από τη δουλειά μου, για ν' απολαύσω μουσική μαζί με αγαπητούς φίλους. Τέτοια δεν είναι η βιασύνη του σημερινού ανθρώπου. Αυτή μοιάζει με άγχος. Έτσι το τυχόν κέρδος μας από τη συμπίεση του χρόνου το θυσιάζουμε ανώφελα.

Χρονοκτόνους ονομάζουν μερικοί τους ανθρώπους της αγχώδους βιασύνης. Λάθος. Δε «σκοτώνεται» ο χρόνος, αυτοί «σκοτώνουν» την ψυχή τους όταν την καταδικάζουν σ' ένα ασταμάτητο κυνηγητό. Οι άνθρωποι της εποχής μας διαρκώς φεύγουν. Φεύγουν από ποιόν;

- Από τον εαυτό τους. Τρέχουν για να μη τον συναντήσουν και αναγκαστούν να λογαριαστούν μαζί του. Απόδειξη το γεγονός ότι αποστρέφονται την περιсуλλογή και τον αργό ρυθμό της ζωής [...].

(Ε.Π. Παπανούτσος, Η κρίση του πολιτισμού μας, Εκδόσεις Νόηση, Αθήνα 2009, σσ. 254-259, Διασκευή)

ΘΕΜΑΤΑ

A1. Να γράψετε την περίληψη του κειμένου, που σας δόθηκε, χωρίς δικά σας σχόλια (100-120 λέξεις).

Μονάδες 25

B1. Να αναπτύξετε σε μια παράγραφο 80-100 λέξεων το περιεχόμενο του παρακάτω αποσπάσματος της έκτης παραγράφου του κειμένου: «Η μια εργασία, η «κύρια», δεν επαρκεί πλέον για τα έξοδα του σπιτιού, και προπάντων για την ψυχαγωγία που έγινε πανάκριβη στα μεγάλα αστικά κέντρα. Για αυτό το λόγο όλοι αναζητούν και «βοηθητικές» εργασίες για τις ελεύθερες ώρες.».

Μονάδες 15

B2. Η τέταρτη παράγραφος του κειμένου «Ό,τι, αν γινόταν ... και φτηνότερα» αναπτύσσεται με: α) σύγκριση και αντίθεση και β) με παραδείγματα. Να εντοπίσετε τους τρόπους αυτούς στη συγκεκριμένη παράγραφο.

Μονάδες 6

B3. Να γράψετε ένα συνώνυμο για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις: **φανταστούμε, γνώμη, δουλεύει, επαρκεί, σημερινού** και ένα αντώνυμο για καθεμιά από τις επόμενες: γρήγορα, επιταχύνουν, λογική, έξοδα, πλούσιο.

Μονάδες 10

B4. Ποια νοηματική σχέση δηλώνουν οι διαρθρωτικές λέξεις – φράσεις του κειμένου: «Για αυτό το λόγο ... » (έκτη παράγραφος), «Ωστόσο, ... » (έβδομη παράγραφος);

Μονάδες 4

Γ1. Η κυριαρχία της μηχανής σε όλους τους χώρους δράσης του ανθρώπου οδήγησε στην άνοδο του βιοτικού του επιπέδου. Ωστόσο, η ραγδαία αυτή τεχνική πρόοδος άλλαξε τους ρυθμούς της ζωής του προκαλώντας του άγχος.

Σε ένα άρθρο που θα δημοσιευτεί στην εφημερίδα του σχολείου σας, να αναφερθείτε στις αρνητικές επιδράσεις του άγχους στους νέους και να προτείνετε τρόπους για την αντιμετώπισή του.

Να αναπτύξετε τις απόψεις σας σε ένα κείμενο 500-600 λέξεων.

Μονάδες 40

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

1. Στο τετράδιο να γράψετε **μόνον** τα προκαταρκτικά (ημερομηνία, εξεταζόμενο μάθημα). **Να μην αντιγράψετε** τα θέματα στο τετράδιο.
2. Να γράψετε το ονοματεπώνυμό σας στο πάνω μέρος των φωτοαντιγράφων, αμέσως μόλις σας παραδοθούν. **Δεν επιτρέπεται να γράψετε** καμιά άλλη σημείωση. Κατά την αποχώρησή σας να παραδώσετε μαζί με το τετράδιο και τα φωτοαντίγραφα.
3. Να απαντήσετε **στο τετράδιό σας** σε όλα τα θέματα.
4. Να γράψετε τις απαντήσεις σας **μόνον με μπλε ή μόνον με μαύρο στυλό ανεξίτηλης μελάνης**.
5. Κάθε απάντηση τεκμηριωμένη είναι αποδεκτή.
6. Διάρκεια εξέτασης: τρεις (3) ώρες μετά τη διανομή των φωτοαντιγράφων.
7. Χρόνος δυνατής αποχώρησης: **10.00 π.μ.**

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΤΕΛΟΣ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
(ΟΜΑΔΑ Α΄)**

**ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ (ΟΜΑΔΑ Β΄)**

ΤΡΙΤΗ 25 ΜΑΪΟΥ 2010

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΕΣΠΕΡΙΝΑ

ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΤΕΣΣΕΡΙΣ (4)

ΚΕΙΜΕΝΟ

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

[...] Περισσότερο να προσθέσω ότι το επάγγελμα φτιάχνει και τον εσωτερικό μας κόσμο, **επηρεάζει** τον τρόπο με τον οποίο παρατηρούμε, κρίνουμε, αποτιμούμε τα πράγματα [...].

Αποτυπώνει το επάγγελμα απάνω μας τη σφραγίδα του. Τα ασυμβίβαστα ή τα αταίριαστα παρουσιάζονται σχεδόν κατά κανόνα μόνο στις περιπτώσεις όπου ο άνθρωπος δεν έχει μπει καλά στο επάγγελμά του ή το επάγγελμα δεν έχει καλά εγκατασταθεί μέσα του. **Δυστυχώς** δεν διαλέγει κανείς πάντοτε το επάγγελμα που θα ασκήσει σύμφωνα με τις **κλίσεις** ή τις ικανότητές του. Συχνά, συχνότατα διάφοροι λόγοι (παρορμήσεις, πιέσεις, φαντασιώσεις) μας υποχρεώνουν να ασκήσουμε ένα επάγγελμα που δεν μας ταιριάζει. Αν συμβεί όμως να ευνοηθεί κανείς με την ελευθερία της **εκλογής**, τότε βλέπουμε πόσο καλά του πάει το επάγγελμα που **ασκεί**, και πόσο καλά ταιριάζει κι αυτός στο επάγγελμα που διάλεξε.

Αξίζει να σημειωθεί ιδιαίτερα ότι στον αληθινό επαγγελματία υπάρχει (συνειδητή και όχι σπάνια ασύνειδη) η **πεποίθηση** ότι πέρα από τον απλό βιοπορισμό, πέρα και από την κοινωνική θέση που εξασφαλίζει το επάγγελμα, κάποιος **γενικότερος** κοινωνικός σκοπός εξυπηρετείται με αυτό. Με την επαγγελματική του **δραστηριότητα** το άτομο γίνεται οργανικό μέλος της κοινωνίας και εργάζεται για την ευστάθεια και την πρόοδό της. Ο γιατρός, ο δικηγόρος, ο

μηχανικός, ο πλοίαρχος δίνονται στο επάγγελμά τους ακόμη και όταν δεν το χρειάζονται για βιοπορισμό ή κοινωνική προβολή, γιατί αισθάνονται (συνειδητά ή ασύνειδα) ότι δεν είναι μόνο ο χρόνος της ζωής τους που θα αδειάσει, ούτε μόνο η κοινωνική τους υπόσταση που θα γίνει ανάπηρη αν το εγκαταλείψουν, αλλά ότι κάτι μέσα στο κοινωνικό σώμα θα πάει άσχημα, εάν δεν κάνουν όπως εκείνοι ξέρουν και μπορούν τη δουλειά τους [...].

Όσοι ανώτεροι υπάλληλοι κρατών ή επιχειρήσεων καταλαμβάνονται από το όριο ηλικίας και αποχωρούν από τις διπλωματικές, δικαστικές, διοικητικές, τραπεζιτικές, εκπαιδευτικές, κ.λπ. θέσεις τους, φεύγουν όχι μόνον με την πικρία ότι έτσι μπαίνουν στο περιθώριο της ζωής (γι' αυτό, άλλωστε, πεθαίνουν γρήγορα οι συνταξιούχοι), αλλά και με το φόβο (τον ειλικρινή πολλές φορές, παρά τις αμφιβολίες και τις ειρωνείες των συναδέλφων τους που παραμένουν) ότι αυτό που πιστεύουν πως έχουν δημιουργήσει κατά τη μακρά τους υπηρεσία, όταν απομακρυνθούν αυτοί, θα μείνει απροστάτευτο και θα καταστραφεί. Αυτή ακριβώς η «συνείδηση» χαρακτηρίζει τον γνήσιο «επαγγελματία» και κατά κύριο λόγο τον ξεχωρίζει από τον ερασιτέχνη [...].

(Ε.Π. Παπανούτσου, Πρακτική Φιλοσοφία, Εκδόσεις Νόηση, Αθήνα 2008, σσ. 131-133, Διασκευή)

ΘΕΜΑΤΑ

A1. Να γράψετε στο τετράδιό σας την περίληψη του κειμένου, χωρίς δικά σας σχόλια (80-100 λέξεις).

Μονάδες 25

B1. Να αναπτύξετε σε μια παράγραφο 60 – 80 λέξεων το περιεχόμενο του παρακάτω αποσπάσματος της τρίτης παραγράφου του κειμένου: «Με την επαγγελματική του δραστηριότητα το άτομο γίνεται οργανικό μέλος της κοινωνίας και εργάζεται για την ευστάθεια και την πρόοδό της».

Μονάδες 15

- B2.** Μεταξύ των τρόπων ανάπτυξης της τρίτης παραγράφου του κειμένου «Αξίζει να σημειωθεί ... τη δουλειά τους» είναι το παράδειγμα και η αιτιολόγηση. Να εντοπίσετε τους τρόπους αυτούς στη συγκεκριμένη παράγραφο.

Μονάδες 6

- B3.** Να γράψετε μία δική σας πρόταση με καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις (σε οποιονδήποτε γραμματικό τύπο):

ασκεί, πεποίθηση, ερασιτέχνη.

Μονάδες 6

- B4.** Να βρείτε τα συνώνυμα των παρακάτω λέξεων:

επηρεάζει, κλίσεις, εκλογής, δραστηριότητα

και τα αντώνυμα των παρακάτω λέξεων:

δυστυχώς, γενικότερος, αμφιβολίες, γνήσιο.

Μονάδες 8

- Γ1.** Στο κείμενο ο συγγραφέας στη δεύτερη παράγραφο υποστηρίζει την άποψη ότι: «Δυστυχώς δεν διαλέγει κανείς πάντοτε το επάγγελμα που θα ασκήσει σύμφωνα με τις κλίσεις ή τις ικανότητές του». Ποιοι παράγοντες επηρεάζουν τους νέους στην επιλογή του επαγγέλματός τους και ποιες προϋποθέσεις βοηθούν ώστε η επιλογή αυτή να είναι επιτυχής;

Να υποθέσετε ότι το κείμενό σας (400 – 500 λέξεις) θα δημοσιευθεί ως άρθρο στην εφημερίδα του σχολείου σας.

Μονάδες 40

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

1. Στο τετράδιο να γράψετε μόνον τα προκαταρκτικά (ημερομηνία, εξεταζόμενο μάθημα). Να μην αντιγράψετε τα θέματα στο τετράδιο.
2. Να γράψετε το ονοματεπώνυμό σας στο πάνω μέρος των φωτοαντιγράφων αμέσως μόλις σας παραδοθούν. Δεν επιτρέπεται να γράψετε καμιά άλλη σημείωση. Κατά την αποχώρησή σας να παραδώσετε μαζί με το τετράδιο και τα φωτοαντίγραφα.
3. Να απαντήσετε στο τετράδιό σας σε όλα τα θέματα.
4. Να γράψετε τις απαντήσεις σας μόνον με μπλε ή μόνον με μαύρο στυλό ανεξίτηλης μελάνης.
5. Κάθε απάντηση τεκμηριωμένη είναι αποδεκτή.
6. Διάρκεια εξέτασης: τρεις (3) ώρες μετά τη διανομή των φωτοαντιγράφων.
7. Χρόνος δυνατής αποχώρησης: **10.00 π.μ.**

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΤΕΛΟΣ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ

**ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ Β΄ ΚΥΚΛΟΥ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ**

ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΜΑΪΟΥ 2010

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΕΞΙ (6)

ΚΕΙΜΕΝΟ

Γιώργος Μπαμπινιώτης

Η Ελληνική Γλώσσα, Παρελθόν-Παρόν-Μέλλον

Το θέμα που τίθεται, μετά από το γενικότερο καθορισμό της έννοιας της φυσιογνωμίας της γλώσσας, είναι ειδικότερα αν η φυσιογνωμία της ελληνικής γλώσσας, που ενδιαφέρει εδώ, μπορεί να διατηρηθεί αλώβητη και μετά την ένταξή μας στην ΕΟΚ. Πόσο **αποφασιστική** για τη μορφή της ελληνικής γλώσσας, κι ίσως και για την ίδια την ύπαρξή της, μπορεί να αποβεί η στενή επαφή της με τις άλλες γλώσσες της Κοινότητας, γλώσσες αντικειμενικά ισχυρότερες, με την έννοια ότι μιλιούνται από περισσότερους ανθρώπους, κι ότι μερικές από αυτές (όπως η αγγλική, η γαλλική ή η γερμανική) έχουν καθιερωθεί ευρύτερα ως «δεύτερες» γλώσσες, ως γλώσσες συνεννόησης στις εμπορικές, κοινωνικοπολιτικές, πολιτιστικές και άλλες μορφές επικοινωνίας; Μ' άλλα λόγια, κινδυνεύει από τη συνθλιπτική επίδραση των γλωσσών αυτών η γλωσσική μας φυσιογνωμία;

Νομίζω ότι αποτελεί απλή καθημερινή διαπίστωση του καθενός μας πως πράγματι υφίσταται άμεσος κίνδυνος. Είναι αυτονόητο δηλαδή πως, όταν μεγαλώσουν οι ανάγκες κι οι ευκαιρίες επικοινωνίας, θ' αυξηθούν ακόμη περισσότερο και οι πιθανότητες για μιαν **αλλοίωση** της ιδιαίτερης φυσιογνωμίας της γλώσσας μας. Όταν, δε, λέω αλλοίωση, εννοώ την αλόγιστη, άκριτη, αβασάνιστη κι αθρόα εισροή λέξεων και τύπων μέσα στη γλώσσα μας, που συσσωρευόμενοι συνιστούν ό,τι έχω αλλού αποκαλέσει

ρ ύ π α ν σ η της γλώσσας μας. Ας συλλογιστούμε πως, χωρίς να υπάρχει ακόμη τόσο έντονη, στενή επαφή και υποχρέωση παράλληλης γνώσεως και χρήσεως των ξένων γλωσσών, η ελληνική κατακλύζεται ήδη από τη σωρεία των *μπίζνεσμαν* και *μπάρμαν* και *σπόρτσμαν* και *κάμεραμαν* και *μούμαν* κ.τ.ό., που δημιουργούν συχνά την εντύπωση ανάμικτης γλώσσας. Ας θυμηθούμε ακόμη τον καταιγισμό που υφίσταται ήδη πάλι η γλώσσα μας, στο χώρο των ονομασιών, από ξενικές γλωσσικές μιμήσεις του τύπου *πλυντηρέξ*, *αφρολέξ* κ.τ.ό., που με φρίκη φέρνει στο νου μας την τραγική προφητεία του Σεφέρη πως, αν συνεχιστεί η **κακοποίηση** της γλώσσας μας, θα φτάσουμε μια μέρα να λεγόμαστε ... *Ελληνέξ*. Κι όλα αυτά, επαναλαμβάνω, σε μια περίοδο που η επίδραση των ξένων γλωσσών είναι σχετικά, από πλευράς χρήσεως, περιορισμένη.

Το αμέσως επόμενο ερώτημα που ανακύπτει αυτομάτως είναι, φυσικά, αν υπάρχει τρόπος άμυνας έναντι αυτής της απαράδεκτης κι επικίνδυνης καταστάσεως κι αν μπορεί κανείς να είναι αισιόδοξος για το μέλλον της γλώσσας μας. Η δική μου απάντηση είναι πως υπάρχουν ακόμη τρόποι και μηχανισμοί άμυνας που θα επιτρέψουν να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τη «νόσο», περιορίζοντας τουλάχιστον τις δυσμενείς της συνέπειες.

Όπως επανειλημμένως, γραπτά και προφορικά, έχω προτείνει (μάλιστα προ ετών αναγγέλθηκε κάποια σχετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών, χωρίς όμως να δοθεί συνέχεια), θα πρέπει το ταχύτερο να συσταθεί ένα συμβουλευτικό σώμα, από ακαδημαϊκούς, πανεπιστημιακούς καθηγητές κι άλλους ειδικούς επιστήμονες με βαθιά γνώση κι ευαισθησία για τη γλώσσα, που θα έχει ως έργο της να προτείνει λέξεις και επιστημονικούς όρους πλασμένους μέσα από την ελληνική γλώσσα ή προσαρμοσμένους στους κανόνες λειτουργίας της, έτσι ώστε να βοηθούνται πρακτικά κι αποτελεσματικά αυτοί που τώρα αναγκάζονται να χρησιμοποιούν ξένες λέξεις και όρους, ελλείψει αντιστοίχων ελληνικών—που δεν μπορούν, φυσικά, να πλάσουν οι ίδιοι. Μέριμνα της Πολιτείας πρέπει να είναι, ενσυνεχεία, να γενικεύσει τη χρήση αυτών των λέξεων-όρων,

με την καθιέρωσή τους στη Διοίκηση, την Εκπαίδευση, στα κρατικά μέσα ενημέρωσης κτλ.

Ένα δεύτερο μέτρο που είναι ανάγκη αλλά και μακροπρόθεσμος τρόπος προφύλαξης από ξενικές γλωσσικές επιδράσεις είναι, βεβαίως, η καλύτερη—βαθύτερη και συστηματικότερη—διδασκαλία της γλώσσας μας στο σχολείο. Αν διδαχθούμε σωστά και γνωρίσουμε σε βάθος τη νεοελληνική μας γλώσσα, η οποία έχει κληρονομήσει όλα τα **προτερήματα** της μακραίωνης παράδοσης και καλλιέργειας (μεγάλη ευχέρεια στην παραγωγή και στη σύνθεση, πλούσιο λεξιλόγιο με παραγωγικότερες ρίζες και, συγχρόνως, δυνατότητες θαυμαστής ακριβολογίας και δηλώσεως λεπτών σημασιολογικών αποχρώσεων), δεν θα έχουμε καμιά δυσκολία να εκφράσουμε οποιαδήποτε έννοια.

Τέλος, απ' όλα τα μέλη της Κοινότητας πρέπει να γίνει σεβαστή η αρχή, δημοκρατικό μαζί και επιστημονικό αξίωμα, πως δεν υπάρχουν πρώτες και δεύτερες σε αξία γλώσσες, καλύτερες και χειρότερες, πλούσιες και φτωχές. Κάθε γλώσσα, παρά την τυπολογική της **διαφορά** από τις άλλες, μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες επικοινωνίας των φορέων της με πληρότητα, σαφήνεια και αυτάρκεια. Ο μύθος της υπεροχής ορισμένων γλωσσών βαδίζει στα ίδια ύποπτα και επικίνδυνα αχνάρια της υπεροχής ορισμένων λαών ... Η σύγχρονη γλωσσολογία έχει από καιρό διαλύσει τις ηθελημένες ή αθέλητες αυτές πλάνες. Η επάρκεια κάθε ανθρώπινης φυσικής γλώσσας είναι δεδομένη. Ως προς την Κοινότητα, οι πολίτες των κρατών-μελών που θα ζήσουν σ' αυτήν είναι σωστό να επιδιώξουν—και να διευκολυνθούν—να μάθουν μία ή περισσότερες από τις γλώσσες της. Μαθαίνοντας νέες γλώσσες μπαίνουμε σε νέους κόσμους, γνωρίζουμε καλύτερα τους ανθρώπους, συνδεόμαστε βαθύτερα κι ειλικρινέστερα με τους φορείς των γλωσσών—με τα μέλη της Κοινότητας.

Η αρχή που δεχτήκαμε πιο πάνω καθορίζει και τη θέση μας στο ζήτημα της ύπαρξης ενιαίας γλώσσας της Κοινότητας. Ενιαία γλώσσα ούτε είναι δυνατό να υπάρξει (κι αν καθιερωνόταν τέτοια γλώσσα θα διαφοροποιείτο, με το χρόνο, σε κάθε χώρα), αλλά ούτε και πρέπει να υπάρξει.

Ο σεβασμός της προσωπικότητας κ α θ ε μέλους της Κοινότητας επιβάλλει και σεβασμό της γλώσσας του. Κάθε σκέψη για καθιέρωση της ελληνικής ως ενιαίας γλώσσας της Κοινότητας, όσο ελκυστική κι αν είναι για μερικούς από μας, είναι εκ των πραγμάτων ανέφικτη. Οι υποστηρικτές αυτής της άποψης ας παρηγορηθούν με τη σκέψη πως η διεθνής επιστημονική ορολογία είναι, για πολλές επιστήμες, κατά τα 2/3 ελληνική ή ελληνογενής. Αλλά και στο λοιπό λεξιλόγιο των γλωσσών της Κοινότητας η παρουσία της ελληνικής είναι έντονη και βαθιά ριζωμένη στην καθημερινή επικοινωνία των ανθρώπων, είτε μιλούν για *democracy* είτε για *architecture*, για *egoism* ή για *photograph*, για *politics* ή, ακόμη, και για *paradox* και *mystery*.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ Α΄

A1. Στη 2^η παράγραφο («**Νομίζω ότι αποτελεί ... περιορισμένη.**»), να εντοπίσετε ποιες συγκεκριμένες αλλοιώσεις της γλώσσας επισημαίνει ο συγγραφέας, καθώς και τα αντίστοιχα παραδείγματα που χρησιμοποιεί.

Μονάδες 10

A2. Στη 2^η παράγραφο («**Νομίζω ότι αποτελεί ... περιορισμένη.**»), να βρείτε δύο διαφορετικούς τρόπους πειθούς και να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 10

ΕΝΟΤΗΤΑ Β΄

B1. Να δώσετε έναν πλαγιότιτλο για καθεμιά από τις παρακάτω παραγράφους:

«**Όπως επανειλημμένως ... μέσα ενημέρωσης κτλ.**» (4^η παράγραφος)

«**Ένα δεύτερο μέτρο ... οποιαδήποτε έννοια.**» (5^η παράγραφος).

Μονάδες 10

B2. Λαμβάνοντας υπόψη σας το νόημα του κειμένου, να δώσετε ένα συνώνυμο για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις:

αποφασιστική, αλλοίωση, προτερήματα,
και ένα αντώνυμο (αντίθετο) για καθεμιά από τις
παρακάτω λέξεις:
κακοποίηση, διαφορά.

Μονάδες 10

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ΄

Γ1. Να γράψετε περίληψη του παραπάνω κειμένου, χωρίς δικά σας σχόλια, σε 100 έως 120 λέξεις.

Μονάδες 20

Γ2. Στο κείμενο που διαβάσατε ο συγγραφέας αναφέρεται στην «κακοποίηση» της ελληνικής γλώσσας, φαινόμενο που πράγματι διαπιστώνεται καθημερινά.

Σε ένα άρθρο σας (450 -500 λέξεις), που θα δημοσιευτεί στην εφημερίδα του σχολείου σας, να διατυπώσετε τις απόψεις σας για τα παρακάτω ζητήματα:

- Σε ποιες περιπτώσεις της προφορικής και γραπτής επικοινωνίας μας συντελείται, κατά τη γνώμη σας, «κακοποίηση» της γλώσσας μας;
- Με ποιους τρόπους νομίζετε ότι το σχολείο θα μπορούσε να υποστηρίξει τους νέους στη βελτίωση των γλωσσικών δεξιοτήτων τους;

Μονάδες 40

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ

1. Στο τετράδιο να γράψετε μόνο τα προκαταρκτικά (ημερομηνία, εξεταζόμενο μάθημα). Τις ερωτήσεις να μην τις αντιγράψετε στο τετράδιο.
2. Να γράψετε το ονοματεπώνυμό σας στο πάνω μέρος των φωτοαντιγράφων αμέσως μόλις σας παραδοθούν. Δεν επιτρέπεται να γράψετε καμιά άλλη σημείωση. Κατά την αποχώρησή σας να παραδώσετε μαζί με το τετράδιο και τα φωτοαντίγραφα, τα οποία θα καταστραφούν μετά το πέρας της εξέτασης.
3. Να απαντήσετε **στο τετράδιό σας σε όλες τις ερωτήσεις.**
4. Να γράψετε τις απαντήσεις σας **μόνο με μπλε ή μόνο με μαύρο στυλό διαρκείας ανεξίτηλης μελάνης.**
5. Κάθε απάντηση τεκμηριωμένη είναι αποδεκτή.
6. Διάρκεια εξέτασης: Τρεις (3) ώρες μετά τη διανομή των φωτοαντιγράφων.
7. Χρόνος δυνατής αποχώρησης: Μία (1) ώρα μετά τη διανομή των φωτοαντιγράφων και όχι πριν τις 18.00.

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΤΕΛΟΣ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ Β΄ ΚΥΚΛΟΥ

ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ

ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΜΑΪΟΥ 2010

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΕΞΙ (6)

ΚΕΙΜΕΝΟ

Θουκυδίδης
Ιστορία Γ, 82-82

Με τέτοιες ωμότητες προχώρησε ο εμφύλιος πόλεμος και φάνηκε ακόμα πιο άγριος, καθώς ήταν ο πρώτος στην Ελλάδα· αργότερα βέβαια όλος ο ελληνικός κόσμος, μπορεί να πει κανείς, αναστατώθηκε, καθώς εχθρότητες υπήρχαν σε κάθε τόπο ανάμεσα στους αρχηγούς των δημοκρατικών, που προσκαλούσαν για υποστήριξη τους Αθηναίους, και τους ολιγαρχικούς, που απευθύνονταν στους Λακεδαιμονίους. Και όσο ήταν ειρήνη, εκτός που δεν είχαν αφορμές, δεν ήταν κι έτοιμοι να ζητήσουν την επέμβασή τους, τώρα όμως που άρχισαν να πολεμούν μεταξύ τους και κάθε μια παράταξη είχε την υποστήριξη των συμμάχων της, κοίταζε πώς να κάνει κακό στους αντιπάλους και με το χτύπημα αυτό να τους προσεταιριστεί· έτσι χωρίς πια προσχήματα παρέχονταν οι ενισχύσεις σ' όσους ήθελαν να προκαλέσουν πολιτικές αναταραχές.

Κι από τον εμφύλιο σπαραγμό έπεσαν στις πόλεις πολλές και δεινές συμφορές που, όσο η φύση του ανθρώπου μένει η ίδια, έτσι συμβαίνουν και θα συμβαίνουν πάντα, άλλοτε πιο άγρια κι άλλοτε πιο ήπια, με διαφοροποιήσεις ως προς τις μορφές τους, ανάλογα δηλαδή με το πώς εκδηλώνονται κάθε φορά οι μεταβολές των συνθηκών. Γιατί τον καιρό της ειρήνης και σε καλές εποχές και οι πόλεις και τα άτομα σκέφτονται ορθότερα, αφού δεν παρασύρονται σε ακούσιες βιαιότητες· ενώ ο πόλεμος περιορίζοντας σιγά σιγά τις καθημερινές ανέσεις γίνεται δάσκαλος της βίας και τον

ψυχικό κόσμο των πολλών τον διαμορφώνει σύμφωνα με τις συνθήκες που τότε επικρατούν. Απλώνόταν λοιπόν ο εμφύλιος στις πόλεις και όσες για οποιαδήποτε αιτία είχαν αργήσει να μπουν σε τέτοιες αναταραχές, μαθαίνοντας το τι είχε συμβεί αλλού, πήγαιναν ακόμα μακρύτερα σε συλλήψεις νέων σχεδίων, σε επιθετικά τεχνάσματα όσο και ασυνήθιστες εκδικήσεις.

Επίσης την καθιερωμένη σημασία των λέξεων για τις ανθρώπινες πράξεις την άλλαξαν κατά πώς τους βόλευε. Έτσι το παράτολμο θάρρος το ονόμασαν παλικάριά από αγάπη στο σύντροφο, την προνοητική αναβλητικότητα εύσχημη **δειλία**, τη σωφροσύνη πρόσχημα ανανδρίας και τη συνετή αντιμετώπιση κάθε πράγματος νωθρότητα για το καθετί· την παράφορη ορμή την κατάλεξαν στις αντρικές ιδιότητες και το να κάνει κανείς σχέδια εναντίον του εχθρού παίρνοντας τα μέτρα του το θεωρούσαν εύλογη πρόφαση για να τα **εγκαταλείπει**. Κι αυτόν που έδειχνε **φανερά** την αγανάκτησή του τον είχαν για άνθρωπο της παντοτινής τους εμπιστοσύνης, ενώ αυτόν που τον παρατηρούσε για τη συμπεριφορά του, τον έβλεπαν ύποπτα. Κι αν κάποιος μηχανορραφούσε και τα κατάφερνε, τον χαρακτήριζαν έξυπνο, κι ακόμα πιο φοβερό στην **εξυπνάδα**, όποιον μπορούσε να υποπτευθεί τις επιβουλές των αντιπάλων· αντίθετα αν κανείς κοίταζε από πριν πώς να μη χρειαστεί να κάνει τίποτε απ' αυτά, τον θεωρούσαν διασπαστή της πολιτικής του παράταξης, καταπτοημένο από τους αντιπάλους.

Γενικά επαινούσαν και όποιον πρώτος έκανε το κακό προλαβαίνοντας αυτούς που σκόπευαν να κάνουν τέτοιες πράξεις και όποιον παρακινούσε στο κακό αυτούς που δεν τόχαν καθόλου στο νου τους. Κι ακόμα, η συγγένεια είχε καταντήσει δεσμός πιο ξένος από τον παραταξιακό, επειδή μέσα στην κομματική παράταξη ήταν κανείς πιο πρόθυμος να ριχτεί αδίστακτα στον κίνδυνο· γιατί τέτοιου είδους πολιτικοί συνασπισμοί δεν επιζητούσαν να ωφεληθούν σεβόμενοι τους κείμενους νόμους, αλλά ν' αποκτήσουν περισσότερα οφέλη παραβιάζοντάς τους. Και στερέωναν

τους δεσμούς πίστης μεταξύ τους όχι τόσο με το θείο νόμο όσο με τη συμμετοχή τους στην παράνομη δράση.

Τις ορθές προτάσεις των αντιπάλων για συνδιαλλαγή τις δέχονταν, για να προφυλαχτούν από τις αντιδράσεις τους, σε περίπτωση που είχαν οι **αντίπαλοι** την υπεροχή, και όχι από γενναιοφροσύνη. Και προτιμούσε κανείς να πάρει εκδίκηση για το κακό που του έκαναν, παρά να κοιτάξει από πριν να μη γίνει ο ίδιος θύμα. Κι αν καμιά φορά δίνονταν όρκoi συμφιλίωσης, για λίγο μόνο ίσχυαν, επειδή και τα δύο μέρη τους έδιναν μπροστά στο αδιέξοδο, μια και δεν είχαν πού αλλού να στηριχτούν· στην πρώτη όμως ευκαιρία, όποιος από τους αντιπάλους κατάφερε πριν απ' τον άλλο να βρει το θάρρος του, αν τον έβλεπε αφύλακτο, τον εκδικιόταν με μεγαλύτερη ικανοποίηση για την ευπιστία του στους όρκους, παρά αν έπαιρνε την εκδίκησή του ίσια κι αντρίκια και συνάμα υπολόγιζε την ασφάλειά του και το γεγονός ότι νικώντας με δόλο έγραφε στο ενεργητικό του ένα κατόρθωμα εξυπνάδας.

Οι περισσότεροι άνθρωποι προτιμούν να τους αποκαλούν επιτήδειους όταν είναι φαύλοι, παρά αφελείς όταν είναι τίμιοι: για το δεύτερο αισθάνονται ντροπή, ενώ για το πρώτο καμαρώνουν. Αιτία για όλα αυτά είναι η επιθυμία της εξουσίας που προέρχεται από την πλεονεξία και τη φιλοδοξία· κι απ' αυτά τα δύο πάλι απορρέει ο ζήλος των ανθρώπων όταν έχουν μπει σε εμφύλιο πόλεμο. Γιατί όσοι στις πόλεις γίνονταν αρχηγοί των δύο αντίπαλων παρατάξεων, χρησιμοποιώντας ωραία συνθήματα, προβάλλοντας την πολιτική ισότητα του λαού οι μεν και τη σύνεση της αριστοκρατίας οι άλλοι, παρόλο που με τα λόγια υπηρετούσαν τα κοινά, τα θεωρούσαν ως βραβείο που τους ανήκε. Κι επειδή ο αγώνας τους ήταν με κάθε τρόπο να υπερισχύσει ο ένας του άλλου, αποτόλμησαν πράξεις φοβερές κι εκτέλεσαν την εκδίκησή τους με ακόμα σκληρότερο τρόπο· και δεν την έδειχναν μέσα στα όρια του δίκαιου και του συμφέροντος της πόλης, αλλά την καθόριζαν σύμφωνα μ' αυτό που πίστευαν ότι κάθε φορά ικανοποιούσε την παράταξή τους· κι ήταν έτοιμοι είτε με άδικες καταδικαστικές αποφάσεις είτε με βίαιη κατάληψη

της εξουσίας να χορτάσουν τη φιλοδοξία της στιγμής. Το αποτέλεσμα ήταν καμία από τις δύο μερίδες να μην κάνει χρήση των άγραφων νόμων της ευσέβειας, αλλ' αντίθετα όσους τύχαινε να κάνουν κάτι το μισητό, τους επαινούσαν με εύσχημες δικαιολογίες. Όσο για τους πολίτες που βρίσκονταν στο μέσο των δύο παρατάξεων έπεφταν θύματα και των δύο, είτε γιατί δεν αγωνίζονταν με το μέρος τους, είτε από φθόνο, στη σκέψη ότι εκείνοι μπορούσαν να επιζήσουν.

Μετάφραση: Εμμ. Τσαγκαράκης, Εμμ. Φραγκίσκος

*Θουκυδίδης (460-400 π.Χ.). Κορυφαίος ιστορικός της Αρχαίας Ελλάδας. Έγραψε την ιστορία του Πελοποννησιακού πολέμου. Εργάστηκε με επιστημονικό τρόπο και επηρέασε τους μεταγενέστερους ιστορικούς.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ Α΄

A1. Με ποια επιχειρήματα τεκμηριώνει ο Θουκυδίδης την άποψη ότι «... η συγγένεια είχε καταντήσει δεσμός πιο ξένος από τον παραταξιακό»;

Μονάδες 10

A2. «Οι περισσότεροι άνθρωποι προτιμούν ... ενώ για το πρώτο καμαρώνουν». Ποια άποψη διατυπώνεται στο παραπάνω απόσπασμα του κειμένου;

Μονάδες 10

ΕΝΟΤΗΤΑ Β΄

B1. «Επίσης την καθιερωμένη σημασία ... από τους αντιπάλους.» Με ποιο τρόπο αναπτύσσεται η παράγραφος; Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 10

- B2.** Να γράψετε μία δική σας πρόταση με καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις (σε οποιονδήποτε γραμματικό τύπο): **δειλία, εγκαταλείπει, φανερά, εξυπνάδα, αντίπαλοι.**

Μονάδες 10

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ΄

- Γ1.** Να δώσετε περιληπτικά το περιεχόμενο του κειμένου, χωρίς δικά σας σχόλια, σε 100 - 120 λέξεις.

Μονάδες 20

- Γ2.** Ο συγγραφέας αναφέρει: «...ο πόλεμος γίνεται δάσκαλος της βίας». Παρατηρούμε, όμως, ότι και σε περιόδους ειρήνης εκδηλώνονται βίαιες συμπεριφορές. Ποιοι παράγοντες ευνοούν την εκδήλωση τέτοιων συμπεριφορών στην κοινωνία; Να υποθέσετε ότι το κείμενό σας θα δημοσιευθεί ως άρθρο σε τοπική εφημερίδα (450-500 λέξεις).

Μονάδες 40

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ

1. Στο τετράδιο να γράψετε μόνο τα προκαταρκτικά (ημερομηνία, εξεταζόμενο μάθημα). Τις ερωτήσεις να μην τις αντιγράψετε στο τετράδιο.
2. Να γράψετε το ονοματεπώνυμό σας στο πάνω μέρος των φωτοαντιγράφων αμέσως μόλις σας παραδοθούν. Δεν επιτρέπεται να γράψετε καμιά άλλη σημείωση. Κατά την αποχώρησή σας να παραδώσετε μαζί με το τετράδιο και τα φωτοαντίγραφα, τα οποία θα καταστραφούν μετά το πέρας της εξέτασης.
3. Να απαντήσετε **στο τετράδιό σας σε όλες τις ερωτήσεις.**
4. Να γράψετε τις απαντήσεις σας **μόνον με μπλε ή μόνον με μαύρο στυλό διαρκείας ανεξίτηλης μελάνης.**

5. Κάθε απάντηση τεκμηριωμένη είναι αποδεκτή.
6. Διάρκεια εξέτασης: Τρεις (3) ώρες μετά τη διανομή των φωτοαντιγράφων.
7. Χρόνος δυνατής αποχώρησης: Μία (1) ώρα μετά τη διανομή των φωτοαντιγράφων και όχι πριν τις 18.00.

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

ΤΕΛΟΣ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ